

ΔΙΚΗ ΑΜΑΡΥΝΘΟΥ: ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΕΝ ΒΡΗΚΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Οργή και θλίψη μας προκάλεσε η αθωωτική απόφαση του δικαστηρίου για την υπόθεση της Αμαρύνθου. Ήταν τον Οκτώβριο του 2006, που η ανήλικη αλλοδαπή μαθήτρια είχε καταγγείλει τον ομαδικό βιασμό της από 4 συμμαθητές της, ενώ 3 συμμαθήτριες βιντεοσκοπούσαν το «κατόρθωμά» τους.

Τρεισήμισυ χρόνια αργότερα, η υπόθεση αναβίωσε στο δικαστήριο, αλλά για εμάς είναι φανερό ότι δεν έγινε δυνατόν να βγει στο φως η αλήθεια. Κατά τη διαδικασία κατέθεσαν περίπου 40 μάρτυρες υπέρ των κατηγορουμένων, μεταξύ των οποίων και εκπαιδευτικοί, ενώ από την πλευρά της καταγγέλλουσας δεν υπήρξε κανείς και καμία μάρτυρας, εκτός βέβαια της μητέρας της. Και μάλιστα, το δικαστήριο δεν δέχθηκε καν να υποβληθεί το πόρισμα της εξέτασης της καταγγέλλουσας από εγκεκριμένη κλινική ψυχολογίας διαπιστευμένη με διεθνή στάνταρ. Οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι και κατηγορούμενες, ανέφεραν σημεία και τέρατα εναντίον της, σε βαθμό πραγματικού βασανιστηρίου (που το δικαστήριο δεν απέτρεψε) ενώ μέσα στην αίθουσα κυριαρχούσαν συνθήκες κατατρομοκρατησης, ώστε να μην τολμήσει κανένας και καμία να προσέλθει ως μάρτυρας για να καταθέσει αντικρούοντας τις αδιανόητες κατηγορίες.

Τις προηγούμενες από τη δίκη ημέρες, κάποιες και κάποιιοι από τους κατηγορούμενους είχαν δώσει και συνεντεύξεις για τη δημιουργία κατάλληλου κλίματος, ενώ είχαν φροντίσει, από την πρώτη ημέρα της καταγγελίας κιόλας, να εξαφανιστεί το βίντεο.

Στη σύγχρονη ξενοφοβική και ρατσιστική Ελλάδα είναι προφανές ότι κυριάρχησε το κλίμα να «προστατεύσουμε τα δικά μας παιδιά έναντι της ξένης».

Στη σύγχρονη σεξιστική Ελλάδα εξακολουθεί να κυριαρχεί η άποψη ότι το θύμα του βιασμού «τα ήθελε», ότι ο βιασμός δεν είναι ξένος προς τη «γυναικεία φύση», και υπάρχουν δυστυχώς πολλές σχετικές αποδείξεις και από άλλες καταγγελίες βιασμών που εκδικάζονται δικαστήρια. Η μικρή μαθήτρια από τη Βουλγαρία τιμωρείται για το πολλαπλό έγκλημά της: 1) είναι φτωχή (είναι γνωστό ότι ήταν εργαζόμενη και παράλληλα αριστούχα μαθήτρια) 2) είναι ξένη και 3) είναι γυναίκα. Την καθορίζει, δηλαδή, «διαφορετικότητα» τάξης φυλής και φύλου, και παρ' όλα αυτά τολμά να καταγγείλει ότι έπεσε θύμα βιασμού. Το ότι το θύμα κατέληξε αιμόφυρτο στο νοσοκομείο δεν φαίνεται να αξιολογείται από τους κρίνοντες και να αίρει κάθε έννοια «συναίνεσής» της στην «ασέλγεια» που διαπράχθηκε σε βάρος της.

Υπενθυμίζουμε ότι, 11 γυναικείες συλλογικότητες είχαν οργανώσει διαδήλωση στην Αμάρυνθο στις 4-11-2006, στην οποία είχαν συμμετάσχει εκατοντάδες γυναίκες και είχε πάρει μεγάλη δημοσιότητα. Δυστυχώς, επιβεβαιώθηκε το χειρότερο σενάριο, όπως αναφερόταν και στην τότε ανακοίνωση: **«Επειδή δεν ξεχνούμε ότι ο βιασμός μπορεί να συμβεί σε κάθε γυναίκα, νέα ή μεσήλικα ή ακόμα υπερήλικα, το πρωί ή το βράδυ, σε πολυσύχναστες ή ερημικές περιοχές, συχνότερα μέσα στο ίδιο της το σπίτι. Η εποχή που, όταν η γυναίκα που έπεφτε θύμα βιασμού έπρεπε να δικαστεί και να καταδικαστεί από την κοινωνία και καμιά φορά και από τα δικαστήρια σαν να ήταν η ίδια ένοχη, πρέπει να πάψει να αναβιώνει, πρέπει να μπει στο χρονοντούλαπο της ιστορίας».**

Επίσης υπενθυμίζουμε ότι υπήρξε ευρύτατη συμπαράσταση από πολύ περισσότερους φορείς, καθώς και από θεσμικά πρόσωπα. Η επιτροπή αλληλεγγύης που είχε σχηματισθεί τότε, φρόντισε για κάλυψη των πολύπλευρων αναγκών που δημιούργησε η δίωξη και ο εξοβελισμός της νεαρής μαθήτριας και της μητέρας της, για κατοικία, δουλειά και σχολείο.

Σήμερα, μετά τρεισήμισυ χρόνια, οι καθηγητές και ο διευθυντής γνωστού ιδιωτικού σχολείου το οποίο της έδωσε υποτροφία και απ' όπου αποφοίτησε, διαβεβαιώνουν τόσο για τις επιδόσεις της όσο και για το άμεμπτο ήθος της σε όλη τη διάρκεια της φοίτησής της.

Πιστεύουμε ότι η αντιμετώπιση της υπόθεσης Αμαρύνθου εντάσσεται στο κλίμα συγκάλυψης της βίας κατά των γυναικών και της κατίσχυσης της οικογενειακής ή κοινωνικής (στην προκειμένη περίπτωση) «συνοχής» έναντι του δικαιώματος των γυναικών για αυτονομία του σώματος και σεβασμό της αξιοπρέπειας, και αναβιώνει επικυρώνοντας το πατριαρχικό δικαίωμα για τον έλεγχο του σώματος των γυναικών.

Επαναβεβαιώνουμε σήμερα την αλληλεγγύη μας προς την νεαρή, ενήλικη πλέον, παθούσα και καταγγέλλουσα, και ζητούμε την αποδοχή του αιτήματός της για έφεση της εκδοθείσας απόφασης.

Αθήνα, 12 Απριλίου 2010

ΥΠΟΓΡΑΦΟΥΝ

- Παγκόσμια Πορεία Γυναικών
- Φεμινιστικό Κέντρο Αθήνας
- Κέντρο Έρευνας και Δράσης για την Ειρήνη
- Κίνηση Δημοκρατικών Γυναικών
- Γυναικεία Ομάδα Αυτοάμυνας
- Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης
- Πολιτικός Σύνδεσμος Γυναικών
- Γυναίκες της κίνησης πολιτών Μοσχάτου Μεσοποταμία
- Ομάδα Γυναικών ΟΚΔΕ-Σπάρτακος
- Ομάδα φύλου Νεολαίας ΣΥΝ
- Δίκτυο Γυναικών ΣΥΡΙΖΑ
- Τομέας Γυναικών ΠΑΣΟΚ
- Θεματική Ομάδα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων Οικολόγων Πρασίνων
- Πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για το γυναικείο ζήτημα

